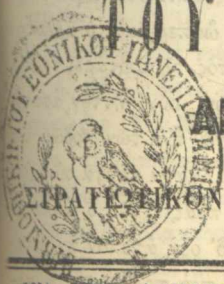

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟΜΑΧΟΣ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΤΑ. Κ. (ΑΘΗΝΗΣ, 15 Σεπτεμβρίου 1860.) Αριθ. 20.

Περὶ τῶν στρατιωτικῶν παραγγελμάτων, ὑπὸ τοῦ
συνταγματάρχου Κ. Γ. Καρατζᾶ.

(Συνέχεια, ἴδε φυλλάδιον 16 ἀριθ. 16).

§. 20. « Ἄντι τοῦ παραγγέλματος Βήματος! ἀλλαγὴ! λέγε,
ἄλλαξον βῆμα! ἢ συντομίας χάριν, ἄλλαξον ποῦν! ὡς ὄντος
τοῦ παραγγέλματος τούτου, οὐ μόνον γραμματικώτερον, ἀλλὰ
καὶ λογικώτερον· διότι τό τε βῆμα καὶ ὁ ρυθμὸς αὐτοῦ μένου-
σιν ἀμετάβλητα, μόνος δὲ ὁ ποῦς ἀλλάσσεται. »

Τοῦ ἐν χρήσει παραγγέλματος ὀρθότερα μὲν ἢ τοῦ ἄλλαξον
βῆμ' φράσις, ἐν τούτῳ τοῦ εἶδους προτασσομένου, ἐν ἐκείνῳ δὲ
τοῦ γένους, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἀποβλητέον. Ἐνταῦθα γὰρ οὐ
χρεῖα συντομίας, ἢ δ' ἀσάφεια ταραχῆς πρόξενος οὐ γίνεται· οὐκ
ἀρεσκομένοις δὲ τῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τακτικῆς ἀλλοιώσει,
ἕτερον γραμματικώτερον, ὡς φησι, παράγγελμα καὶ λογικώτερον
προστίθηναι, ἔστι δὲ τότε· ἄλλαξον ποῦν· καὶ περὶ μὲν τῆς
συντάξεως ἔξεστί μοι εἰπεῖν ὅζειν βαρβαρισμὸς ταύτην, τοῦ ὀνό-
ματος κλινομένου ὁ ποῦς, τοῦ ποδός, τῷ ποδί, τὸν πόδα, οὐχὶ δὲ
τὸν ποῦν, τῆς αἰτιατικῆς ταύτης οὐδὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς οὔσης
ἐν χρήσει ἀσυνθέτου, οὐς εἰς μαρτυρίαν ἐκάσποτε προσφέρει ὁ λοχα-
γός· οὐδὲν δὲ κυριολεκτικώτερα ἢ φράσις, διὸ οὐδὲ σαφέστερον

ἰνὴρ/89 ε. παρ. ο. γαν

ποιεῖ τὸ παράγγελμα τῷ ποδὶν χρώμενος ἀντὶ τοῦ βήμα· π
γὰρ εἰ ἀναρμόδιον τὸ Βήματος ἀλλαγὴ, ὡσπερ καὶ τὸ ἀλλὰ
βῆμ', ἄτε μὴ μεταβαλλομένου τοῦ βήματος τῇ προτάξει ταῦτα
ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ μένοντος ὡς καὶ πρότερον, οὐχ ἤττον ἀσφα
καὶ τὸ, ἀλλάξον ποδὶν, σημαῖνον ἕασον τὸν ἕνα τῶν ποδῶν ἢ
θῆτερον λάβης· ἀμφοτέρω οὖν τὰ παραγγέλματα ταῦτα οὐ διη
κυριολεκτικῶς ἀλλὰ συνθηματικῶς τὴν πράξιν, τὸ δ' ἀλλὰ
ποδὶν καὶ βαρβαρισμός, ὡς εἴρηται. Εἰ δ' οὐκ ἄτοπον ἦν μετα
βάλλειν παραγγέλματα, ἐν χρήσει ἤδη πρὸ πολλοῦ ὄντα, κα
ταλληλότερον ἂν εἴη τὸ, ῥύθμισον τὸ βῆμα, τοῦ παραγγέλματος
ἐκφωνουμένου πρὸς στρατιώτας, οἵπερ τηροῦσι μὲν τὸν χρόνον
προεκτείνουσι ὅμως τὸν δεξιὸν πόδα ἐν ᾧ καιρῷ, ἐπόμενον
ἤχῳ τῶν μουσικῶν ὀργάνων, ὀφείλουσι προεκτείνειν τὸν ἀριστε
ρόν. Παραγγέλλεται οὖν αὐτοῖς ῥυθμίζειν τὸ βῆμα αὐτῶν π
τὸν τῶν ὀργάνων ἤχον. Ἐπεὶ δὲ ὁ λοχαγός, ἀποδειξάτω βουλο
νος ἀρμοδιότερον εἶναι τὸ, ἀλλάξον ποδὶν, τοῦ, ἀλλάξον βῆ
εἶπε καὶ κοινῇ λέγεσθαι «ἀλλάσσω τὸ πόδι.» ἀνάγκη μοι
σθεῖναι οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλάξω γὰρ τὸ βῆμα κοινῇ φρα
ῶς, συμβαδίζοντων τινῶν, οἱ μὲν τὸν δεξιὸν κατὰ γῆς πῶς
πόδα, οἱ δὲ τὸν ἀριστερόν, τὸν αὐτὸν ἀεὶ τηροῦντες ἐν τῷ βῆ
δίξειν χρόνον. Χρώμεθα δὲ τῇ φράσει ταύτῃ τῶν στρατιωτικῶν
τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ πρώτων ἀρχαίων ἐν Ἑλλάδι προτέρω
τῷ ῥυθμῷ τοῦ βήματος ἐν τοῖς περιπάτοις, ὡς εἰθισμένων πο
τοῦτο ἐν ταῖς ἀσκήσεσιν. Εἶπετο τοίνυν τῇ φράσει τοῦ καν
σμοῦ χρῆσασθαι, καὶ ταύτην ἀποδέξασθαι τοὺς ταύτους μῦ
θέντας.

§. 21. « Ἀντὶ τοῦ Οὐλαμός ἐμπρός! μάρος! λέγε, Οὐλα
ἐμπρός! χώρ(ει)! »

Τὸ τοῦ λοχαγοῦ παράγγελμα διαφέρει τοῦ ἐν χρήσει τῇ
τικῇ πτώσει, τῇ κοινῇ χρωμένου ἀντὶ τῆς ἀπτικῆς λέγει
καὶ χώρει ἀντὶ τοῦ μάρος. Περὶ ἀμφοτέρων τῶν μεταβ
ἰανά εἴρηται μοι ἐν ταῖς §. 5 καὶ 13.

§. 22. « Ἀντὶ τοῦ Βῆμα βραδύ! μάρος! λέγε, Βραδέως
χώρ(ει)! »

Ὅρα καὶ περὶ τούτου §. 13.

§. 23. « Ἀντὶ τοῦ Βῆμα ὀδοιπορικὸν μάρος! λέγε, Βάδην
χώρ(ει) » Τὴν δὲ φάλαγγα τῶν Ἑλλήνων κατ' ἀρχὰς μὲν βάδην
ἦγε, τῇ εὐταξίᾳ τοὺς βαρβάρους ἐκπλήττων, ὡς δὲ βέλους ἐντὸς
ἤμελλον εἶναι, δρόμῳ χρῆσθαι παρήγγειλεν, ὅπως μὴδὲν ὑπὸ
τῶν βελῶν βλάπτοιτο «Πολυαί. στρατηγ.» Βιβ. β'. Κεφ. β'. 3.
Ἐν δὲ τῇ Ἰλιάδι ἀπαντῶνται καὶ ταῦτα.

« Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἡμαρ.

« Τρέσας δ' οὐκ ἔτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο

« Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

« Ἀπίφοβος κτλ. » Ἰλ. Ν. 511. Ἰδε πρὸς τούτους τὸ ἐπιφύημα
βάδην καὶ ἐν Ξενοφ. Βιβ. ε', Κεφ. γ', 25. »

Ἄπαντα τὰ χωρία ταῦτα, ὧν ἐμνημόνευσεν ἐνταῦθα, σαφῶς
δηλοῖ ὅτι τὸ βάδην σημαίνει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις βραδέως οὐχὶ
δὲ μετὰ σπουδῆς καὶ τάχους βαδίζειν, καὶ γὰρ οὕτω βαδίζοντες
οἱ ὀπλιταὶ πρὸς τοὺς πολεμίους ἠδύναντο τηρεῖν εὐταξίαν, οἷα
τοὺς βαρβάρους ἐκπλήττειν. Πῶς οὖν ἔδοξε τῷ τῶν παραγ
γελμάτων συντάκτῃ τὴν λέξιν ταύτην προσθήκειν μᾶλλον εἰς
ἐκφρασιν τοῦ ἐν ταῖς ὀδοιπορίαις, πόρρω τῶν πολεμίων ὄντων,
χρησίου βήματος, τοῦ διὰ τοῦτο καὶ ὀδοιπορικοῦ ὀρθῶς καλου
μένου ἐν τῷ κανονισμῷ, καὶ γὰρ παραγγελλομένους ὀδοιπορικῶς
βαδίζειν τοὺς στρατιώτας οὔτε τὴν συζυγίαν, οὔτε τὴν σιωπὴν
τηρεῖν δεόν τούτους βαδίζοντας; Ὅτι δὲ τὸ, βάδην, τὴν ἐναντίαν
τῷ, ταχῶ, σημασίαν ἔχει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔτι μᾶλλον ἐκ τῶν
ἐπομένων δηλὸν γίγνεται. « Ἀναλαβῶν οὖν τὴν τε βασιλικὴν
ἤλαυνε σπουδῆ, τὴν δ' ἄλλην στρατιὰν βάδην ἔπεςθαι ἐκέλευ
σεν » Ἀρρ. Βιβ. Γ'. Κεφ. η', 1.

« Ἐπεὶτα δὲ εἰς προσβολὴν καθέντας ἔπεςθαι βάδην καὶ μη
δένα δρόμῳ δικάειν. Ἐκ τούτου σύνθημα παρῆε Ζεὺς Σωτήρ,

Ἡρακλῆς, ἡγεμόν. Οἱ δὲ πολέμιοι ὑπέμενον, νομίζοντες καλὸν ἔχειν τὸ χωρίον· ἐπεὶ δ' ἐπλησίαζον, ἀλαλάξαντες οἱ Ἕλληνες πελτασταὶ ἔθεον ἐπὶ τοὺς πολεμίους πρὶν τινα κελεύειν. Οἱ δὲ πολέμιοι ἀντίοι ὤρμησαν, οἱθ' ἰππεῖς καὶ τὸ στίφος τῶν Βιβλυνῶν· καὶ τρέπονται τοὺς πελταστάς· ἀλλ' ἐπεὶ ὑπηντίαζεν ἡ φάλαγξ τῶν ὀπλιτῶν ταχὺ πορευομένη κτλ. » Ξενοφ. Βιβ. ζ'. Κεφ. ε'. 25 μέχρι 27.

« Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ πεδίου οἱ μὲν πελτασταὶ τῶν Ἑλλήνων δρόμῳ ἔθεον πρὸς τοὺς παρατεταγμένους, Χειρίσφορος δὲ βάδην ταχὺ ἐφείπετο σὺν τοῖς ὀπλίταις. » Ξενοφ. Βιβ. δ'. Κεφ. ζ'. 25.

Τῷ Βάδην τοίνυν τὸναντίον τῷ ταχὺ σημαίνουντι, οὐκ ἔξεστι χρῆσασθαι εἰς ἔκφρασιν τοῦ ὀδοιπορικοῦ βήματος, ὁμοίου μὲν τὴν ταχύτητα τῷ ταχεῖ βήματι, διαφέροντος δὲ κατὰ τὸ θεῖον, ὅτι ὀδοιπορικῶς βαδίζοντας τοὺς στρατιώτας οὐ δέον οὔτε σὺγγίαν, οὔτε σιγὴν τηρεῖν, ἵνα δὲ ταῦτα τηρῶσιν οἱ ἀρχαῖοι ὀπλιταὶ παρηγγέλλετο τούτοις βάδην ἔπεσθαι, ταχὺ δὲ πορεύεσθαι ἐγγὺς τῶν πολεμίων γενομένους. Εἰ ὁ λοχαγὸς ἠδούλετο παντὶ τρόπῳ χρῆσασθαι τῷ βάδην, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἄλλως ποιῆσαι ἠδύνατο γράψαι τὸ ἐπιρρήμα τοῦτο ἐν τῷ παραγγέλματι Βῆμα βραδύ, λέγων, Βάδην, ἀντὶ τοῦ βραδέως, τούτῳ γὰρ τῷ βήματι ἔξεστιν ἐξομοιοῦν τὸ βάδην πορεύεσθαι τῶν ἀρχαίων. Εἰδὲ αὖ ἐδεῖτο ἐπιρρήματος ἐν τῷ παραγγέλματι Βῆμα Ὀδοιπορικόν, τῆς φράσεως ταύτης ξένης κατ' αὐτὸν οὔσης, εἶχε χρῆσασθαι τῷ ἐπιρρήματι τοῦ ἐπιθέτου τούτου, καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐν χρήσει ὄντι, ὀδοιπορικῶς γράφων, οὐχὶ δὲ Βάδην. Ξένην δ' ὑπολαβὼν τὴν φράσιν ἐν τοῖς παραγγέλμασι Βῆμα βραδύ, Βῆμα ὀδοιπορικόν, τάδε ἐν τῷ § 13 ἔγραψεν· « Παρατηρητέον δὲ, ὅτι οὔτε οἱ προπάτορες ἡμῶν ἐσαφηνίζον τὸ εἶδος τῆς πορείας διὰ τῆς λέξεως Βῆμα, οὔτε ἡμεῖς ποιούμεν σήμερα τοῦτο· ἀλλ' ὀρίζομεν αὐτὸ, καθάπερ ἐκεῖνοι, διὰ τοῦ ἐπιρρήματος, λέγοντες λόγου χάριν, πῆγαινε ἀργά, πῆγαινε ὀγλίγωρον.

Οὐδέποτε ὄρας λέγομεν ἐν τῇ κοινῇ ἡμῶν διαλέκτῳ, πῆγαινε μὲ βῆμα ἀργόν, καὶ πῆγαινε μὲ βῆμα ὀγλίγωρον, ξένη γὰρ ἡ φράσις αὕτη ».

Τίνας ἔνεκεν ἐλάλησε τσαῦτα καὶ τοιαῦτα ὁ λοχαγός; τῶν παραγγεμάτων βῆμα βραδύ, βῆμα ὀδοιπορικόν οὐ γραφομένων τῷ μὲ, ἀλλ' ἐν τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει, ὑπονοουμένης τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως ἔστω, τελουσῶν οὕτω τῶν λέξεων τούτων πλήρη τὴν φράσιν ἄνευ τοῦ, Μάρς, τῆς λέξεως ταύτης οὐ σημαίνουσας τὸ βαδίζειν ἐν τοῖς παραγγέλμασι τούτοις, ὡς καὶ ἐν ἅπασιν τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς γίγνεται χρῆσις, ἀλλ' εἰς ἐκτέλεσιν τῶν παραγγεμάτων ἐκφωνουμένης; Πῶς δ' ἀπεφθέγγετο ξένην εἶναι τὴν φράσιν, τοῦτ' ἔστι γαλλικὴν, οὔτε τῶν Γάλλων γραφόντων τὰ ἀντιστοιχοῦντα παραγγέματα *Pas ordinaire* κτλ. Ἐν τῇ δοτικῇ οἶον *au pas ordinaire*, οὐδὲ μετὰ τοῦ *Marche* συντασσόντων τὰς λέξεις ταύτας, ἅτε τελείαν φράσιν ἀποτελούσας μετ' ἄλλων λέξεων ὑπακουομένων; καὶ γὰρ οὐχὶ κατὰ τὴν σημασίαν, ἣν ἔχει ἐκφωνεῖται τὸ *Marche*, ἀλλὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελλθεισῶν κινήσεων, ὡσπερ καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ κανονισμῷ, διὸ καὶ γράφουσι *Marche*, οὐχὶ δὲ *Marchez*, ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως οἶον *Romez, Formez, Changez, Portez*, κτλ.

Πρὸς κρείτονα δὲ ἀπόδειξιν ὅτι τοιαύτην ποιῶσι τὴν χρῆσιν τοῦ *Marche*, ἔστω τὰ παραγγέματα τάδε.

1. *Par file à gauche (ou à droite).* 2. *Marche.*

1. *Sur la droite par file en bataille.* 2. *Marche.*

1. *Peloton.* 2. *Demi-tour à droite.* 3. *Marche.* Ἄπαντα ταῦτα τὰ παραγγέματα καὶ πλῆθος ἄλλων, ἐν οἷς χροῶνται τῷ *Marche* οἱ Γάλλοι, καταδεικνύσι τὴν ἐκτελεστικὴν ταύτην ἐκφώνησιν οὐδόλως σημαίνουσαν βαδίζε, ἀλλ' εἰς ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελλομένων ὡς σύνθημα ἐκφωνουμένην, καὶ μὴ μετ' αὐτῶν συντασσομένην, ὡς τῷ τῶν παραγγεμάτων συντάκτῃ ἔδοξεν εἰπόντι. « Οὐδέποτε ἡμεῖς λέγομεν πῆγαινε μὲ βῆμα

ἀργὸν κ. τ. λ. ξένη γὰρ ἡ φράσις αὕτη ».

§. 24. « Ἀντὶ τῶν παραγγέλματων Οὐλαμός! Ἐμπρός! Βήμα ταχύ! Μάρος! Λέγε, Οὐλαμέ, ἔμπρός! (ταχέως ἀλλὰ μάλλον) συντόμως—χώρι(ε)ι! « Συντόμως βαδίζειν » Πλουτ. εἰς Γάλλου.

Ἐν τῷ παραγγέλματι τούτῳ μόνην τὴν λέξιν συντόμως ὑπολείπεται μοι ἐξετάσαι, εἰπόντι ἄλλαχού περὶ οὐλαμοῦ καὶ χωρὶ τὰ δέοντα.

Βουλόμενος ὁ λοχαγὸς χρῆσασθαι ἐπιφώρηματι καὶ ἐνταῦθα, ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς παραγγέλμασι βήμα θραδὺ καὶ βήμα ὀδοπορικόν, ξένης κατ' αὐτὸν οὔσης τῆς φράσεως, οὐκ ἔγραψε ταχέως, τὸ, συντόμως, προσελόμενος καὶ περ ἀκατάλληλον εἰς ἔκφρασιν τοῦ ἐν τῷ κανονισμῷ λεγομένου βήματος ταχέως, ὡς ἐκ τοῦ χωρίου εἰς ὃ τὴν παραπομπὴν ποιεῖται δῆλον γίγνεται ἔστι δὲ τὸδε. « Ἴν δὲ θέρος ἦδη, καὶ βραχὺ πρὸ δειλῆς ἦκεν ἀπὸ Ῥώμης Ἰκέλος, ἀνὴρ ἀπελευθερός, ἐβδομαῖος. Πυθόμενος δὲ τὸν Γάλλου ἀναπαύεσθαι καθ' ἑαυτὸν, ἐβάδιζε συντόμως ἐπὶ τὸ δωματίον αὐτοῦ, καὶ εἰς τῶν θαλαμηπόλων ἀνοίξας καὶ παρελθὼν, ἀπήγγειλε κτλ. ».

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ χωρίου τούτου σαφὲς γίγνεται ὅτι τὸ ἐπιφώρημα συντόμως σημαίνειον ἂν ἐνταῦθα « ἀνευδότης » ἢ τὸ κοινῇ λεγόμενον « ἴσια μέσα » ὡσπερ καὶ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Γάλλου Ἀμόντου εἰς τὴν τῶν Γάλλων φωνὴν μετηνέχθη, γράψαντος *Il s' en courat droit en sa chambre qu' il ouvrit.* Ἐν δὲ τῷ Πολυβίῳ τὸ ἐπίθετον τούτου συντασσόμενον μετὰ τῆς λέξεως πορεία σημαίνει τὸ τῶν Γάλλων, *Marche forcée.* Ἄλλ' εἰ κατὰ τὴν ἔννοιαν οὐκ ἄτοπον ἂν εἴη χρῆσασθαι τῷ, συντόμως, ἀντὶ τοῦ παραγγέλματος, βήμα ταχύ, καὶ οὕτως αἰρετώτερον τὸ, ταχέως. Τῇ χρήσει γὰρ τοῦ ἐπιφώρηματος τούτου τὸ παράγγελμα οὐκ ἀλλοιούμενον, ἀλλ' ἀντὶ ὀνομαστικῆς ἐπιφώρηματικῆς ἔκφρασιν λαμβάνον, καὶ καταληπτὸν καὶ εὐμαθὲς γίγνεται· οὐ γὰρ πολὺ διαφέρει τὸ, βήμα ταχύ, τοῦ, ταχέως. Πρὸς δὲ, εἰ ὁ προστάσων ἐπιλαθόμενος τοῦ νέου παραγγέλμα-

τος ἐκφωνήσῃ, βήμα ταχύ, οἱ στρατιῶται ἐκτελέσουσι καὶ οὕτω ἐκφωνούμενον τὸ παράγγελμα καὶ γὰρ διαφέρει τοῦ ταχέως τῇ καταλήξει μόνον, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔσται τῷ, συντόμως, πάντῃ διαφέροντι τὴν φωνὴν τοῦ, ταχύ. Καὶ ἄλλως δὲ ἀκατάλληλος ἡ λέξις αὕτη κατὰ τὸν γαλλικὸν γὰρ κανονισμόν, τὸν καὶ αὐθις κύρος λαβόντα (ὅπως μανθάνωμεν καὶ ἀπομανθάνωμεν, μηδέποτε δὲ ἐκμανθάνωμεν) τὸ βήμα ταχύ, οὐδόλως διαφέρει, ὡς προεῖρηται μοι, τῇ ταχύτητι τοῦ ὀδοπορικοῦ, εἰ οὖν κατάλληλον τὸ, βάδην, εἰς ἔκφρασιν τοῦ βήματος τούτου, ἀκατάλληλον δὴπου τὸ, συντόμως, εἰς ἔκφρασιν τοῦ, ταχέως βήματος, τούτου σημαίνοντος τούναντίον ἢ τὸ βάδην.

Τῶν τοῦ βαδίζειν κατὰ τὸν κανονισμόν τρόπων τῇ ταχύτητι διακρινομένων, ἀγνώστου δὲ οὔσης τῆς ταχύτητος τῶν κατὰ τὴν τῶν ἀρχαίων τακτικὴν τοῦ βαδίζειν τρόπων, πάντα ἀφομοίωσις τούτων ἐκείνοις αὐθαίρετος, ἄτοπος δὲ ἀντιθέτως γιγνομένη, τὸ δὲ χεῖριστον ἀντὶ λέξεων καταλλήλων πρὸ πολλοῦ ἦδη ἐν χρήσει οὐσῶν πάντα γὰρ τὸν περὶ τὴν σύνταξιν παραγγέλματων ἀσχολούμενον δέον σκοπεῖν ὅπως μὴ διὰ λέξεων νέων καὶ μὴ συνήθων δύσληπτα καὶ δυσμαθῆ γένωνται ταῦτα. Ἄλλ' οὕτως ἀρεστὸν τῷ λοχαγῷ, σπουδαιότερον ἠγησαμένῳ ἔσσεσθαι τὸ ἔργον τῇ χρήσει λέξεων καὶ φράσεων δυσλήπτων.

§. 25. « Ἀντὶ τοῦ Οὐλαμός! Ἄπ! Ὄρθως! λέγε, Οὐλαμέ, Πάξ! Ὄρθως!

Περὶ μὲν τῶν δύο πρώτων λέξεων εἴρηται μοι τὰ δέοντα ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ, περὶ δὲ τοῦ, ὀρθῶς, ὁμολογητέον ἐπεικτικῶς προσεγεῖσθαι τὸν λοχαγὸν πρὸς τὸ παράγγελμα τούτου, μνείαν γὰρ τοῦ Διλιανοῦ ποιούμενος εἰς μαρτυρίαν τοῦ τοὺς ἀρχαίους λέγειν « εἰς ὀρθὸν ἀπόδος » ἀντὶ τοῦ, ὀρθῶς, οὐ μετέβαλεν οὕτως τὸ παράγγελμα, ἀλλ' εἶασεν αὐτὸ κατὰ χώραν, ἐφ' ᾧ οὐκ ὀλίγην τὴν χάριν αὐτῷ εἰσόμεθα οἱ οὐ βραδίως ἀπομανθάνοντες.

§. 26. « Ὄταν ἡ πορεία γίνηται ἐν παραγωγῇ (Αἰλ. τακτ. Κεφ. λς) καὶ προτίθεται στροφή, εἴτε ἐπὶ δεξιᾷ, εἴτε ἐπ' ἀρι-

στερά, μὴ λέγε, δεξιὸν ἔμπρός, ὅταν στρέφῃς ἐπὶ τὰ ἀριστερά, μήτε ἀριστερά ἔμπρός, ὅταν στρέφῃς ἐπὶ τὰ δεξιά, διότι παραλογόν ἐστίν· ἀλλὰ λέγε, Στρέφε ἐπ' ἀρι—στερά, καὶ Στρέφε ἐπὶ δε—ξιά! »

Ὁμολογητέον ὅτι ἀσαφὴ ἐστὶ τὰ ἐν χρήσει παραγγέλματα, Δεξιὸν, ἢ ἀριστερόν, ἔμπρός, ἐκφωνουμένου γὰρ τοῦ, Δεξιὸν ἔμπρός, ἐπὶ τὰ ἀριστερά στραφῆναι δέον τὸν στρατιώτην, τ' ἀνάπαλιν δὲ ποιεῖν τοῦ, Ἀριστερόν ἔμπρός, ἐκφωνουμένου, ὅπου ἀμφιβολίαν καὶ ταραχὴν οὐ μικρὰν συνήθως παρέχει ἐν ταῖς ἀσκήσεσι τῶν νεοσυλλέκτων. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀντι-τούτων, Στρέφε ἐπ' ἀρι—στερά ἢ ἐπὶ δε—ξιά, παραγγέλματα, καίτοι ὅτι δεῖ ποιεῖν σαφῶς δηλοῦντα οὐ σαφέστερα ἐκείνων, τῶν λέξεων δεξιά καὶ ἀριστερά τάξιν εἶδους ἐχουσῶν ἐν τοῖς παραγγέλμασι τούτοις, οὐ μόνον τῷ γένει ἐπομένων ἀλλὰ καὶ διακοπτομένων, ὅπως αἱ δύο αὐτῶν τελευταῖαι συλλαβαὶ ἀντὶ ἐκτελεστικοῦ παραγγέλματος ὡσι, μὴ ὑπάρχοντος τοιοῦτου· σαφῶς τίνυν δηλοῦντα τὴν κίνησιν τὰ παραγγέλματα ταῦτα, ἀσαφὴ καθίσταται διακεκομμένως ἀπαγγελλόμενα. Τὸ δὲ διακόπτειν τὰς τῶν προαγγελτικῶν τελευταίας συλλαβὰς ἐστὶ καὶ διὰ τὸδε ἄτοπον ὅτι οὐ δυνατόν τῷ προστάσσοντι μετὰ τὴν τοῦ προαγγελτικῶν ἐκφώνησιν, καὶ πρὸ τῆς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἐκφωνήσεως διαλείπειν τοσοῦτον χρόνον, ὅσον ἐν τοῖς πλείστοις τῶν παραγγελλομένων ἀναγκαῖόν ἐστίν, ὡς ἐν τοῖς παραγγέλμασι τούτοις δῆλον γίνεται. Χρὴ γὰρ παραγγέλλειν, στρέφε ἐπ' ἀρι—τοῦ οὐλαμοῦ τρία ἀπὸ τοῦ τῆς στροφῆς σημείου ἀφισταμένου βήματα, τὰς δὲ τῆς δευτέρας τῶν λέξεων δύο τελευταίας συλλαβὰς στερά, παρ' αὐτῷ τῷ σημείῳ ἀφικόμενου, ἀλλ' ἄτοπον καὶ γελοῖον παρατείνειν τοσοῦτον τὴν διακοπὴν λέξεως. Διὰ ταῦτα καταλληλότερον ἂν εἴη τὸ παράγγελμα «Κατὰ στίχον ἐπ' ἀριστερά, ἢ ἐπὶ δεξιά, Μάρς, ἢ Βάτε, οὕτω δ' ἐγράφετο πρὶν ἢ τὸν βαυαρικὸν κανονισμὸν ἀποδέξασθαι, αὐτολεξεῖ ἐκ τῆς γαλλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν μετενεχθὲν φωνήν.

§. 27. « Ἄντι τοῦ συζυγία, λέγε, ἢ ζύγισις, ἢ τὸ ζυγεῖν. »
Περὶ τῆς σὺν προθέσεως, ἣν ἔδοξε τῷ λοχαγῷ ἀποβαλεῖν, ἐροῦ ἐν τῷ § 29 τὰ εἰκότα ὅπως μὴ ταυτολογῶ.

§. 28. « Ἄντι τοῦ παραγγέλματος ὀδηγοί! τρία βήματα ἔμπρός! μάρς! λέγε, ἰθύντορες τρία βήματα προ—βῆτ(ε)! »

Εἰ νῦν πρῶτον ἔδει συντάξεως κανονισμοῦ γυμνασίων, καὶ οὕτως καλὸν ἦν τῷ, ὀδηγός, χρῆσασθαι ἀντὶ τοῦ, ἰθύντωρ, οὔσης καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σπανίας τῆς χρήσεως τῆς λέξεως ταύτης. Κυριολεκτικῶς μὲν ἀρμοδιώτερον ἔοικεν εἶναι, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ταύτην αἰρετέον· ἐν τῇ συντάξει γὰρ τῶν παραγγελλμάτων τὰ εὐληπτα καὶ εὐμαθῆ διωκτέον, τούτου δὲ τύχοι ἂν τις λέξεισι χρώμενος οὐ δῆτα ἀλλοτρίαις, ἀλλ' ἑλληνικαῖς, τούτων δ' αἰρεῖσθαι ἄμεινον οὐ τὰς ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων ἐν χρήσει, ἀλλὰ τὰς παρ' ἡμῖν, τῇ δὲ λέξει ὀδηγός ταῦτόν καὶ παρ' ἡμῖν ὅπερ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σημαίνουση, πάνυ καταλλήλως ἐκ μεταφορᾶς ἐχρήσαντο· ἐν τοῖς παραγγέλμασι, καλέσαι οὕτω βουλόμενοι τοὺς ἐν ταῖς κινήσεσι καθήκον ἔχοντας ἄνδρας τηρεῖν ἀκριβῶς τὴν κατεύθυνσιν. Τοσαῦτα μὲν περὶ τοῦ, ἰθύντορες· περὶ δὲ τῆς τοῦ προ—βῆτ(ε) διακοπῆς ἱκανὰ εἴρηται μοι ἐν τῷ § 26· ἀλλ' ἄκαιρος καὶ ἢ τοῦ παραγγέλματος τούτου ἐπίκρισις, καὶ ἢ ἐτέρου εἰσαγωγὴ περιττῆ, παραγγέλματος τοιοῦτου μὴ ὄντος ἐν τῷ γαλλικῷ κανονισμῷ.

§. 29. « Ἄντι τῶν παραγγελλμάτων ἐπὶ δεξιά! ἢ ἐπ' ἀριστερά, συζυγεῖτε! Ἄτενωσ! λέγε, Ζύγει ἐπὶ δεξιά! καὶ Ζύγει ἐπ' ἀρι—στερά! καὶ Ἄτενωσ! Αἰλ. τὰκ. Κεφ. μβ'. »

Τῆς σὺν ἐπίτασιν σημαίνουσῃς ἐν τῷ ζυγεῖν, οὐδὲν ἄτοπον ἔχει ἢ προσθήκη αὕτη, εἰ καὶ ἐν τῷ Αἰλιανῷ ἄνευ τῆς προσθέσεως εὕρηται τούναντίον ἄλλην σημασίαν κοινῶς ἔχοντος τοῦ βήματος τούτου, πάνυ ἀρμοδίως συνέθετο τῇ προθέσει χρησίμω καὶ διὰ τὴν τῆς λέξεως παράτασιν, ἀναγκαῖαν οὖσαν ἐν τῷ παραγγέλματι τούτῳ, ἐν ἐκείνῳ δὲ οὐ μόνον τὸ εἶδος τῷ γένει ἔπεται

ἀλλὰ καὶ διακόπτεται. Ὅλως οὖν ἰδιοτρόπως συντάχθη τὸ παράγγελμα, τὸ δὲ παράδοξον καὶ παρὰ τὸν κανόνα τῆς τῶν ἀρχαίων τακτικῆς, ὃν οἶτε Γάλλοι ἐτήρησαν, à gauche, alignment γράφοντες, οὐχὶ δὲ alignment à droite ἢ à gauche. Βουλόμενος τοίνυν χρῆσασθαι τῷ, ζυγεῖν ἀντὶ τοῦ συζυγεῖν, τίνος ἔνεκεν οὐκ ἔγραψεν ἐπὶ δεξιᾷ, ἢ ἐπ' ἀριστερᾷ ζυγεῖ; Προτάσεων οὕτω τὸ εἶδος πρὸ τοῦ γένους, καθάπερ καὶ ἐν τῷ ἐν χρήσει παραγγέλματι τὸ εἶδος πρὸ τοῦ γένους προτάσσεται, τῆς τοῦ κανόνος τούτου τηρήσεως ἀπαραιτήτου οὔσης ἐνταῦθα, ἐκτελεστικοῦ παραγγέλματος μὴ ὑπάρχοντος; Τοιαύτη κατὰ τὸν λοχαγὸν ἢ τῶν κακοζήλων, κακοφώνων, ἀκατανοήτων, ἀσαφισταίων καὶ βαρβάρων παραγγεμάτων ἀντικατάστασις διὰ προσφευστέρων καὶ λογικωτέρων!

§. 30. «Ἀντὶ τῶν παραγγεμάτων λοξῶς δεξιᾷ! καὶ λοξῶς ἀριστερᾷ! λέγε, λοξῶς ἐπὶ δεξιᾷ, καὶ λοξῶς ἐπ' ἀριστερᾷ!»

Εἰδέναι δεῖ τὸν λοχαγὸν ὅτι καλῶς ἐκείνοις εἴρηται, δεξιᾷ, καὶ, ἀριστερᾷ, τῇ δοτικῇ ἐπιβόηματικῶς χρῆσάμενοι ἡμαρτημένως δὲ ἐν τῷ κανονισμῷ γέγραπται ἄνευ περισπωμένης καὶ ὑπογεγραμμένου ἰῶτα.

§. 31. «Παράδοξον ὄντως καὶ ἀκατανόητον τὸ παράγγελμα, εἰς τὸν καιρὸν! λέγε οὖν ἀντὶ τούτου, Πάλιν, ἀλλὰ λέγε, εἰ βούλει, καὶ εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς τάξιν, θέσιν, στάσιν».

Εἰ ἠρέσκετο τῷ, Πάλιν, οὐκ ἂν εἶχόν τι ἀντειπεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ προελέσθαι εἶκοι τὸ, εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς, ἀνάγκη μοι εἰπεῖν οὐ μόνον ἀσαφές, ἀλλὰ καὶ ἀκατάληπτον ἔσεσθαι οὕτω συντεταγμένον τὸ παράγγελμα, χρὴ γὰρ ὑπονοεῖν τὸσαῦτα ὅσα οὐκ ἔξεστιν. Ἀντὶ τούτου μᾶλλον ἂν εἴποιμεν, εἰς τὸν χρόνον, οὕτω καλουμένου τοῦ συνόλου τῶν κινήσεων ἐκάστου τῶν παραγγεμάτων τῆς τε ὀπλαστικῆς καὶ τοῦ γεμίζειν. Ἐν ἴσῳ γὰρ διαστήματι χρόνου τελείσθαι δεῖον τὰς κινήσεις ταύτας ἀπάντων δὲ τούτων αἰρετώτερον τὸ, ἐξ ἀρχῆς, οὔτε βαρβαρον, οὔτε σόλοικον ὄν, τὴν αὐτὴν δὲ κοινῶς ἔχον σημασίαν, τῆς φράσεως, εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς, οὐ γραμματικῶς συντεταγμένης.

§. 32. «Ἀντὶ τοῦ ἀναπαυθῆτε! ἄρμ! λέγε, παρὰ πόδα—πλὸν! ἢ μᾶλλον πρὸς ποδὶ—πλὸ! διότι τὸ μὲν ἀναπαυθῆτε παράλογόν ἐστι, τὸ δὲ ἄρμ ξένον, λέγε οὖν, Πλὸν, ἀντὶ τοῦ ὀπλον, παραγγελτικῆς, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἀδεία! καὶ διότι καὶ οἱ ἀρχαῖοι συνέτεμον τὰς λέξεις, λέγοντες λόγου χάριν, βῆ ἀντὶ τοῦ ἔδη, καὶ πέσον ἀντὶ τοῦ ἔπεσον, καὶ βᾶν ἀντὶ τοῦ ἔθησαν, καὶ στᾶν ἀντὶ τοῦ ἔστησαν, καὶ φίλησεν ἀντὶ τοῦ ἐφίλησεν, κτλ, (ἔπονται καὶ ἄλλα). Τοιαῦτα δὲ παραδείγματα ὑπάρχουσιν οὐκ ὀλίγα, βεβαίῳ δὲ τὰ πλεῖστα τῶν ἀνωτέρω ἐκ τῶν δε τῶν στίχων (ἔπονται οἱ στίχοι) ἀλλὰ καὶ σήμερον συγκόπτουσιν οἱ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων τὰς λέξεις λέγοντες παραδείγματος χάριν, πᾶν, τρών, λῆς, θές ἀντὶ τοῦ ἐπάησαν, τρώγουσι, λέγεις, θέλεις, καὶ ποιοῦσι καὶ ἄλλας τοιαύτας συγκοπὰς».

Κατὰ τρόπους δύο συντάξας τὸ παράγγελμα, τὴν μὴ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς νῦν Ἑλλήσι προείλετο σύνταξιν, δύσληπτα ὡς οἶόν τε καὶ δυσμαθῆ εἶναι τὰ παραγγέλματα παραδόξως βουλόμενος. Αἰρετώτερον γὰρ ἀπεφῆνατο εἶναι τὸ πρὸς ποδὶ—πλὸ τοῦ παρὰ πόδα—πλὸν, τούτου καταλληλοτέρου ὄντος ἢ ἐκείνου, ἅτε τῆς μὲν παρὰ μετὰ αἰτιατικῆς καὶ παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει οὔσης τῆς σημασίας τοῦ ἐγγύς, τῆς δὲ πρὸς μετὰ δοτικῆς τὴν προσθήκην μόνον σημαίνουσης· εἶτι δὲ οὐ τῇ δοτικῇ τοῦ ποὺς χρώμεθα ἀλλὰ τῇ αἰτιατικῇ. Διὰ τοῦτο οὖν καταλληλότερον τὸ παρὰ πόδα ἐνάθρως μάλιστα γραφόμενον. Τίνος δ' ἔνεκα περὶ τῆς τοῦ ο ἀρκτικοῦ καὶ τοῦ ν ληκτικοῦ ἀποκοπῆς τῆς λέξεως ὄπλον τὸσαῦτα ἐφθέγγετο καὶ τρισκαίδεκα στίχους ἐκ τοῦ Αἰσχύλου καὶ τοῦ Ὀμήρου πρὸς μαρτυρίαν τῶν αὐτοῦ λόγων ἐμνημόνευσεν; οὐ χρεῖα γὰρ τῆς τοιαύτης τοῦ ὄπλου ἀκρωτηριάσεως, παντάπασιν ἀγνώστου γιγνομένου, ἐξόν, καθάπερ καὶ ἐν ἄλλοις παραγγέλμασι, καὶ ὡς οἱ Γάλλοι ποιοῦσι, γράφαι μὲν τὴν λέξιν πλήρη, ἐκφωνεῖν δὲ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, ἢ μετὰ τοῦ ληκτικοῦ ν, ἢ καὶ ἄνευ τούτου, οὐδόλως γὰρ ἀτονώτερον γίγνεται τὸ παράγγελμα μετὰ τοῦ ν ἐκφωνούμενον, ὥσπερ οἱ δοκιμώτεροι τῶν ποιητῶν ποιητικῆ ἀδεία τὰς λέξεις

ἀπέκοπτον, οὕτω καὶ ὁ λοχαγὸς παραγγελματικῆ ἀδεία, ὡς φησι, τὴν λέξιν ὄπλον οὕτως ἠκρωτηρίασεν. Ἄλλ' οὐδὲ πάνυ προσφυῆ δοκεῖ μοι εἶναι τὰ παραδείγματα βῆ, πέσον, φίλησε, εῖ, λῶ κτλ. ἀντὶ τοῦ ἔβη, ἔπεσον, ἐφίλησεν, ἔει, θέλω κτλ. τὰ μὲν γὰρ τούτων οὐ τὴν αὐξῆσιν ἀπέβαλον, ὡς ὁ λοχαγὸς ὑπέλαβεν, ἀλλ' ἄνευ αὐξήσεως ἐν τοῖς ἀρχαιοτέροις τῶν χρόνων τοῖς παρωχημένοις ἐχρῶντο. τὸ δὲ λῶ πρωτότυπὸν ἐστίν, ἐξ οὗ τὸ βούλω, οὐχὶ παράγωγον τοῦ θέλω ἀποκοπῆ τοῦ θε, κατὰ τὸν λοχαγόν.

§. 33. « Ἀντὶ τοῦ φέρετε! ἄρμ', λέγε, κράτει—'πλόν! ἢ σχῆς—'πλόν, ἢ ὄπλον—σχῆς! ἢ καὶ Θ' ὄπλον—σχῆς! «ἐκ τοῦ σχεῖν» Ὅπως δήποτε καὶ ἂν κρατῆ ὁ στρατιώτης τὸ ὄπλον αὐτοῦ ἐν χερσὶ, πάντοτε φέρει αὐτὸ ἀναντιρρότως. Ἄρα τὸ μὲν φέρτε ἀναρμόστιον ἐστίν, τὸ δὲ Κράτει, ἢ τὸ Σχῆς, προσφυῆ. Ἀλλὰ καὶ κρινῶς λέγομεν, Κρατῶ τὸ τουφέκι, Κρατῶ τὸ σπαθί, »

Εἰ κατὰ τὸν λοχαγόν οὐχ ἀρμόδιον τὸ φέρειν ἐν τῷ παραγγελματικῷ τούτῳ τὴν τοῦ ὄπλου θέσιν κυριολεκτικῶς μὴ ἐκφράζον, φέρει γὰρ τὸ ὄπλον ὁ στρατιώτης καὶ ἐν ἄλλοις τῶν παραγγελμάτων τῆς ὀπλαστικῆς, ἔτι μᾶλλον τὸ κρατεῖν διὰ τοῦτο ἀκατάλληλον, ἐν τοῖς πλείστοις γὰρ τῶν παραγγελμάτων κρατεῖ ὁ στρατιώτης τὸ ὄπλον· οὐκ ὀρθόν δὲ εἶπεν «ὅπως δήποτε καὶ ἂν κρατῆ ὁ στρατιώτης τὸ ὄπλον αὐτοῦ ἐν χερσὶ, πάντοτε φέρει αὐτὸ ἀναντιρρότως » κρατεῖ γὰρ καὶ οὐ φέρει αὐτὸ ἐν τῷ ἀναπαυθῆτε, ὡς ἐκ τῆς σημασίας τῆς λέξεως δῆλον γίνεταί. φέρει δὲ κυριολεκτικῶς τὸ ὄπλον ἐν τῷ φέρετε, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς παλάμης σφριζομένου μᾶλλον, ἢ τῆ ἀριστερᾶ χειρὶ κρατουμένου τούτου. Καὶ μὴν ἐν τῷ παραγγελματικῷ τούτῳ ἔδοξε τῷ λοχαγῷ ἀρμοδιώτερον εἶναι τὸ κρατεῖν τοῦ φέρειν! Παράδοξον δὲ μοι δοκεῖ τὸ πολυτρόπως συντάττειν τὰ παραγγέλματα, πλὴν γὰρ τοῦ κράτει—'πλόν! τρισὶν ἑτέροις τρόποις τὸ παράγγελμα τοῦτο μετὰ τοῦ Σχῆς συντάττει, θεματογραφίαν ἐοικῶς διδάσκοντι μᾶλλον, ἢ παραγγέλματα συντάττοντι, καθ' ἕνα γὰρ τρόπον ἔδει γράψαι τὸ παράγγελμα ὡς μᾶλλον αὐτῷ ἔδοξε κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τε τακτικῆς καὶ

τῆς γραμματικῆς συντετάχθαι, γράψαντα δὲ πολλοὺς, ὑπὲρ ἐνόσ τούτων ἀποφῆνασθαι· Οὐχ οὕτω ποιήσας δῆλος γίνεταί ἄπαντας τοὺς τρόπους τῆς συντάξεως περὶ πλείονος ποιούμενος, καὶ ἐν ἀπορίᾳ ὦν ὄντινα τούτων προελῆσθαι. Καὶ περὶ μὲν τοῦ Κράτει—'πλόν ἰκανὰ εἴρηται μοι, τὰ δὲ Σχῆς—'πλόν ὄπλον—σχῆς, Θ' ὄπλον—σχῆς ἔτι ἀκατάλληλα τοῦ, κράτει—'πλόν, τὸ, μὲν, Σχῆς—'πλόν διὰ τὴν τοῦ πρώτου τοῦ παραγγέλματος μέρος, μονοσυλλάβου ὄντος, ἄκραν συντομίαν· ὅσον γὰρ τὸ δεύτερον, ἐκτελεστικὸν ὄν, συντέμνειν χρῆ, τοσοῦτον τὸ ἕτερον παρατείνειν. Τὸ δὲ, ὄπλον—σχῆς καὶ Θ' ὄπλον—σχῆς καὶ ταῦτα ἀκατάλληλα διὰ τὴν ἀσάφειαν ἐκφωνουμένου γὰρ τοῦ, ὄπλον, ἢ Θ' ὄπλον δεῖ τὸν ὀπλίτην ἅμα τῆ τοῦ δευτέρου τοῦ παραγγέλματος μέρος ἐκφωνῆσαι ἐκτελέσαι τὰ παραγγελλόμενα, ἀλλ' οὐ δυνατόν ποιῆσαι ταῦτα τὸ ὄπλον ἢ Θ' ὄπλον ἄνευ τῆς ἐπομένης λέξεως ἀκούσαντα, οὐδὲν γὰρ ἄνευ ταύτης τὸ, 'πλόν ἐμφαίνει· Πρὸς δὲ ἀκατάληπτον καὶ δυσμαθῆς γίνεταί τὸ παράγγελμα τῆ χρήσει τοῦ Σχῆς, τοῦ δευτέρου τούτου ἀορίστου τῆς προστακτικῆς τῆ καταλήξει ταύτῃ καὶ ἀπροθέτως οὐδὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συνήθους ὄντος. Ἐπι δὲ καὶ κακώχρον τὸ Σχῆς μακρόθεν ἐκφωνούμενον. Τοιοῦτοι τοίνυν οἱ τέσσαρες τοῦ παραγγέλματος τρόποι ἀντὶ τοῦ ἐν χρήσει φέρτε, ἀναρμόστου τούτου παρὰ τοῦ λοχαγοῦ κριθέντος.

§. 34. « Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βραχίονος! ἄρμ! λέγε, πρὸς πλευρᾶ—'πλόν ἢ τῷ ἐπιβραχίονος! Πλευ—ράξ—'πλόν, ἢ ὄπλον Πλευ—ράξ! ὅρα δὲ τὰς λέξεις πλευρᾶ καὶ πλευράξ ἐν τοῖς λεξικοῖς. Παρατηρητέον δὲ ὅτι τὸ ὄπλον οὐ τίθεται, οὔτε στηρίζεται ἐπὶ τοῦ βραχίονος, ἀλλὰ διὰ τούτου ἐρεῖδεται καὶ φέρεται οὕτως εἶπεν ἐν ἀγκάλῃ—'πλόν! Ἄλλ' ὀρθότερον πάντων νομίζω τὸ ἐν ἀγκῶνι—'πλόν! »

Αἰτιολογῶν οὕτω τὴν τοῦ ἐπιβραχίονος ἄρμ ἐξώθησιν κατὰ πολλοὺς καὶ τὸ παράγγελμα τοῦτο τρόπους συντάξεν, ἀπάντων δὲ τούτων τὸ, ἐν ἀγκῶνι—'πλόν αἰρετώτερον ἡγήσαται. Ἀλλὰ

ῥάδιον ἂν εἶη ἐκ τῆς τοῦ κανονισμοῦ ἀναγνώσεως εἰδέναι ἐπὶ τοῦ πῆγχεως τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος τὸ ὄπλον ἐρειδόμενον, οὐδεὶς δὲ πλευ—ράξ τῆς μὲν πρὸς μετὰ δοτικῆς τὸ ἐγγυς σημαίνουσης, τοῦ δὲ ἐπιπρόῃματος τῆ καταλήξει ἀξ τρόπον σημαίνοντος. Ὁ κατὰ πολλοὺς δὲ τρόπους συντάττων τὸ παραγγέλημα ἄλλος γίγνεται περὶ τῆς αὐτῶν ὀρθότητος ἀμφιβάλλων, καθ' ἓνα γὰρ τρόπον χρὴ γράψαι τὰ παραγγέλματα τὸν μετὰ τοσαύτης πεποιθήσεως καὶ ὑπεροφίας τὰ ἐν χρήσει κατακρίνοντα καὶ ἀποσκορακίζοντα, διδάσκαλον δὲ νέων γενόμενον. Ἀδύνατον γὰρ τὸν ἓνα τῶν τρόπων μὴ κανονικώτερον ἢ προσφύτερον εἶναι τῶν ἄλλων. Οἷον εἰ ἀποβαλεῖν ἔδει τὸ ἀναπαυθῆτε, παράλογον κατὰ τὸν λοχαγὸν ὄν, τὸ παρὰ πόδα—πλὸν ἀναμφιλέκτως αἰρετέον ἦν, οὐχὶ δὲ τὸ πρὸς ποδὶ—πλὸν ὡσαύτως εἰ τὸ, φέρετε, ἀνάρμοστον ὡς ὁ λοχαγὸς φησὶ ὄν, ἐξοσρακίζεται ἔδει, τῶν τεσσάρων αὐτοῦ προβαλλομένων τοῦ παραγγέλλειν τὴν κίνησιν ταύτην τρόπων αἰρετώτερον τὸ Κράτει—Πλὸν, τούτου μόνου ἀπάντων τῶν ἄλλων κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τακτικῆς συντεταγμένου, τούτου μόνου εὐλήπτου καὶ εὐμαθοῦς ὄντος, ἅτε τῆς λέξεως κρατεῖν ἐν χρήσει καὶ παρ' ἡμῖν οὐσης. Πρὸς δὲ εἰ τὸ ἐπὶ βραχίονος οὐκ ὀρθὸν ἦν, καθὰ τῷ λοχαγῷ ἔδοξε, παραλαβεῖν δ' ἔδει ἀντὶ τούτου ἐν τῶν τριῶν παραγγελημάτων, οἷά ἐστι πρὸς πλευρᾷ—πλὸν, Πλευράξ—πλὸν ὄπλον πλευ—ράξ, ἄτοπον περὶ τὴν ἐνὸς τούτων ἐκλογὴν ἀπορεῖν. Ἐπι δὲ τῆ ποιικιλία τῶν φράσεων τὴν τῶν συντακτῶν τῶν ἐν χρήσει παραγγελημάτων εὐθήθειαν καὶ ἀμάθειαν καταδειξάει βουλομένο ἔοικεν, ἅπαντα γὰρ τὰ τούτων παραγγέλματα ἀσαφέστατα, κακόζηλα, κακόφωνα, ἀκατανόητα, βάρβαρα, καὶ περ ποσούτων καὶ τοιούτων ὄντων τοῦ παραγγέλλειν τρόπων, ὥστε οὐ περὶ τὴν ἔκφρασιν ἀλλὰ περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν παραγγελημάτων ἀπορεῖν.

§. 34. « Ἀντὶ τοῦ παρουσιάσατε ἄρμ, λέγε, πρὸ στέρνων—πλὸν ὄπερ καὶ γίγνεται ».

Τὸ πρὸ στέρνων—πλὸν! οὐκ ἐκφράζει κυριολεκτικῶς τὴν

τοῦ ὄπλου θέσιν, οὐ κρατουμένου τούτου πρὸ τῶν στέρνων μόνον, καὶ μὴν οὐ διὰ τοῦτο ἀπορρίπτειν, ἐκ τοῦ μέρους τοῦ ὅλου δηλουμένου, ἀλλ' ὅπως μὴ δύσληπτον καὶ δυσμαθὲς ἦ τὸ παράγγελμα, οὐκ ἂν εἶη ἄμεινον ἀντὶ τοῦ πρὸ στέρνων πρὸ τοῦ στήθους παραγγέλλειν; τῆς λέξεως ταύτης καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κοινῆς οὐσης, τῆς δὲ λέξεως στέρνα ἀγνώστου τοῖς πλείστοις τῶν Ἑλλήνων. Ἐμοι γε δὲ δοκεῖ, τῆς θέσεως ταύτης τοῦ ὄπλου τὴν ὑποταγὴν τοῦ φέροντος τούτου πρὸς τὸν τιμώμενον δηλούσης, ἀρμωδιώτερον εἶναι τὸ ἐν χρήσει παράγγελμα παρουσιάσατε, εἰ ἡ λέξις αὕτη καὶ περ ἄλλην παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔχουσα σημασίαν, κεκύρωται ἤδη ἐν τῇ νῦν γλώσῃ κατὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν· ἀλλ' οὐ προσήκει ἡμῖν ἐξετάσαι καὶ ἀποφῆνασθαι περὶ τούτου.

(ἀκολουθεῖ)

ΜΑΔΡΙΤΗ.

Ὅτε κατὰ τὴν 29 Ἀπριλίου ε. ε. ὁ ἰσπανικὸς στρατὸς, ἐπαυελθὼν νικητῆς ἐκ τῆς κατὰ τοῦ Μαρόκου ἐκστρατείας, εἰσῆρχετο θριαμβευτικῶς εἰς Μαδρίτην, ὑπῆρχε μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνδρείον τι μειράκιον δεκατεσσάρων ἐτῶν, σαλπικτῆς εἰς τὸ Βουρβόνειον τάγμα, καὶ κύων βαδίζων πρὸ τοῦ τάγματος τῶν εὐζώνων τοῦ Βάζα, περὶ ὧν ἅπασαι αἱ ἰσπανικαὶ ἐφημερίδες ὠμῶς μιλουν.

Ὁ κύων οὗτος, Πάλμος καλούμενος, προσελήφθη ἡμιθανὴς σχεδὸν ἀπὸ τῆς πείνης παρ' ἐνὸς στρατιώτου τοῦ 4' λόχου τοῦ τάγματος τούτου, ἡ δ' εὐγνωμοσύνη τῷ ἐδίδαξεν ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας νὰ διακρίνη ἐν μέσῳ πασῶν τῶν ἄλλων τὴν στολὴν τοῦ εὐεργέτου του. Ἐγκαταληφθεὶς δ' εἰς τὴν ξηρὰν, ὅταν οἱ εὐζῶνοι ἐπεβιβάσθησαν διὰ Μαλάγαν, εὗρε μέσον ἵνα συναντήσῃ τοὺς φίλους του μετὰ ἐξ ἡμέρας, ἀφ' ἧς οὗτοι ἀφίκοντο ἐκεῖσε.

Τοῦτο ποσῶς δὲν καθίσταται παράδοξον οὐχ' ἦττον ὅμως τὰ διηγηθησόμενα εἰσὶν ἄξια θυμασμοῦ. Τὸ τάγμα ἔμεινεν ἓνα

μῆνα εἰς τὴν Μαλάγαν, ἐπιμελούμενον καὶ περιποιούμενον τὸ νοῆμον τοῦτο ζῶον· ἀκολούθως ὁμως ἔλαβε διαταγὴν νὰ πορευθῆ εἰς Ἀφρικὴν, καὶ ὁ Πάλομος, καὶ τοὶ ἀποκλεισθεῖς, ὡς καὶ εἰς Βαρσελόνην, ἀπὸ τοῦ πλοίου, ὅπερ ἔμελλε νὰ φέρῃ τοὺς εὐζώνους τοῦ Βάζα, εὔρε πάλιν τὸ μέσον ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ μαροκινὸν ἔδαφος, ἔνθα ζητήσας τὸν λόχον του, ἀντάμωσεν αὐτὸν, ἔλαβε μετ' αὐτοῦ μέρος εἰς ἀπάσας τὰς συμπλοκάς, παρευρέθη εἰς τὴν ἄλωσιν τοῦ Τετουάν, εἶδε τὸν κύριόν του πληγωμένον εἰς τὴν μάχην τῆς Γουάλδρας, καὶ αὐτὸς οὗτος ἐπληρώθη διὰ σφαίρας εἰς τὸν μηρόν. Οἱ φρατιῶται προσεκάλεσαν τὸν χειροῦργον τοῦ τάγματος, ἐφρόντισαν ἵνα ὁ Πάλομος θεραπευθῆ, ὡς αὐτοὶ οὔτοι, καὶ ἵνα μετὰ τὴν ἐκβολὴν τῆς σφαίρας ἔχῃ τὸ καλλίτερον μέρος εἰς τὰς ζωτροφίας τοῦ τάγματος. Ὁ Πάλομος, οὗ τινος ἡ φήμη εἰκονικὴ ἢ ἀληθής, πρὸ αὐτοῦ ἔφθασεν εἰς Μαδρίτην, ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἰσπανίαν μετὰ τοῦ στρατοῦ, ὑπερασπιζόμενος παρὰ πάντων, καὶ ἐπορεύετο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τάγματος, κεκαλυμμένος μὲ ἄνθη. Ὁ δὲ νέος σαλπικτῆς τοῦ τάγματος τῶν Βουρβόνων ἔλαβε μετ' αὐτὸν τὸ εὖγε.

Οὗτος ἐρρίψοκινδύνευσεν ἡμέραν τινὰ πέραν τῶν ἐμπροσθοφυλακῶν, καὶ εὕρισκόμενος ἐν τῷ μέσῳ δρυῶν, ἔνθα ἠσχολεῖτο ἵνα κάμη συγκομιδὴν βαλάνων, εἶδεν αἴφνης ἑαυτὸν περιεστοιχισμένον ἀπὸ Μαύρους. Δὲν ἐδύνατο νὰ φύγῃ, οὐδ' ἦτον εἰς κατάστασιν ἵνα ὑπερασπισθῆ, ὅταν στοχασμὸς τις τὸν ἔσωσεν· ἔθεσεν ἀμέσως εἰς τὸ στόμα τὴν σάλπιγγά του καὶ ἤρξατο σαλπίζων ἔφοδον, δι' ὃ οἱ Μαῦροι νομίσαντες ὅτι τάγμα τι ἔμελλε νὰ τοὺς προσβάλλῃ, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, χωρὶς νὰ τῷ προξενήσωσιν οὐδὲν κακόν. Ὁ ἀνδρεῖος οὗτος παῖς ἐφέρθη εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Μαδρίτης, ἔνθα τὸν ἐστεφάνωσαν μὲ τὰς δάφνας.

(ἐκ τοῦ γαλλικοῦ Μηνύτορος τοῦ στρατοῦ)

Ε Π Ι Σ Η Μ Ο Σ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 15 Σεπτεμβρίου 1860.

ΝΟΜΟΣ Χ΄.

Περὶ τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Στρατιωτικῶν
καὶ Ναυτικῶν ἀξιωματικῶν.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Νόμων, τῶν περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, πολιτικῆς ὑπηρεσίας τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ἀξιωματικῶν πάσης τάξεως λογίζονται ὡς ἐνεργητικὴ ὑπηρεσία, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, καὶ συγκαταριθμοῦνται μετὰ τὰς Στρατιωτικὰς ἢ Ναυτικὰς αὐτῶν ὑπηρεσίας.

Ὁ παρῶν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαΐου 1860.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 12609.

Περὶ παρατιθέσεως τοῦ Ἀνθυπασπιστοῦ Λεωνίδου Πανοπούλου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐγ-
κρίνομεν τὴν παρὰ τοῦ Ἀνθυπασπιστοῦ τοῦ Μηχανικοῦ Λεω-

νίδου Πανοπούλου αίτηθείσαν άφειν εκ τής Στρατιωτικής
ύπηρεσίας.

Είς τόν Ημέτερον Ίπουργόν τών Στρατιωτικών ανατίθεται
ή εκτέλεσις του παρόντος Διατάγματος.

Αθήνησι τή 10 Αυγούστου 1860.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Αριθ. 12608.

Ε γ κ υ κ λ ι ο ς.

Περί εμπρησμών τών δασών.

Διά τής παρούσης διατάττομεν κατ' επανάληψιν τήν Χωρο-
φυλακήν, ου μόνον να συντρέχη εις τήν κατάσθεσιν τών πυρ-
καϊών τών δασών αυθορμητως ή προσκαλουμένη, αλλά και κα-
ταδιώκη δραστηριως πάντα εμπρηστήν δάσους, και αναγγέλλη
αμελητί εις τόν αρμόδιον Εισαγγελέα, κατά τó άρθρον 149 τής
ποινικής δικονομίας, πᾶσαν πυρκαϊάν δάσους, όρίζουσα τήν θέ-
σιν, τó χωρίον και τόν δῆμον, ένθα κείται τó δάσος, ίνα ενεργή
και ούτος τὰ καθ' έαυτόν.

Πρός τούτοις διατάττομεν, όπως τὰ Φρουραρχεία και τὰ
κατά τόπον άποσπάσματα του Στρατου, συντρέχωσι προθύμως,
πρός τόν αυτόν σκοπόν, είτε επί τή αίτήσει τής Χωροφυλακής
και τών πολιτικών άρχών, είτε και αυθορμητως.

Αθήνησι τή 13 Αυγούστου 1860.

Ο Ίπουργός

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Αριθ. 14225.

Ε γ γ υ κ λ ι ο ς

Περί νέου σχηματισμού του πεζικού, του ίππικού και του πυροβολικού.

Κοινοποιούνται προς Ίμας αντίγραφα εξ Βασιλικών Διαταγ-
μάτων τής 6 και 7 7θρίου 1860.

α'. Περί νέου σχηματισμού του Πεζικού.

β'. Περί τών Ίπασπιστών τών Επιθεωρητών του Πεζικού.

γ'. Περί νέου σχηματισμού του Ίππικού.

δ'. Περί νέου σχηματισμού του Πυροβολικού.

ε'. Περί νέου σχηματισμού του Όπλοστασίου, και

ς'. Περί τής τάξεως τών λοχαγών του Πυροβολικού.

δι' όν ή Α. Μ. ο Βασιλεύς ηύδόκησε να εγκρίνη,

α' τόν σχηματισμόν του Πεζικού εις 10 ανεξάρτητα τάγ-
ματα, άντι τών μέχρι τούδε τριών Πεζικών Συνταγμάτων τής
γραμμής, εκ 2 Ταγμάτων έκαστον και τών τριών ταγμάτων
τών ακροβολιστών.

β' Τόν διορισμόν τών Ίπασπιστών τών Επιθεωρητών εκ του
Πεζικού ή τών Γενικών επιτελών.

γ' Τόν σχηματισμόν μιᾶς Ίππαρχίας εκ τεσσάρων Ίλών, άντι
τής μέχρι τούδε εκ τριών Ίλών Μοίρας του Ίππικού.

δ' Τόν σχηματισμόν ενός Ταγματος του Πυροβολικού εκ 5
λόχων άντι τής μέχρι τούδε εκ 4 λόχων μοίρας του Πυροβο-
λικού.

ε' Τόν σχηματισμόν του Όπλοστασίου και τών υπ αυτό κλάδων
τής ύπηρεσίας.

ς' Τήν διαιρέσιν τών λοχαγών του Πυροβολικού εις δύο κλάσεις
κατά τó ημισυ αυτών.

Ταυτα θέλετε δημοσιεύσει προς άπαντας τούς ύφ' ύμας προς
γνώσιν των.

Μέχρι δε νεωτέρων διαταγών ή ύπηρεσία θέλει ενεργεΐσθαι ως
μέχρι τούδε.

Αθήνησι τή 7 Σεπτεμβρίου 1860.

ο Ίπουργός

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

περί νέου σχηματισμού του όπλοστασίου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Προτάσει του Ημετέρου ύπουργού τών στρατιωτικών, άπεφα-
σίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρ. 1. Το όπλοστάσιον συνιστάται εκ τής διευθύνσεως και
τών εξής κλάδων

α. Τών πυροτεχνικών καταστημάτων, ήτοι του πυροτε-

χνουργείου, του καφυλλιοποιείου, του πυριτοποιείου και του νιτροκαθαρητηρίου.

6. Των εφορειών του υλικού του πυροβολικού εν Ναυπλίω, Πύλω, Ρίω, Αθήναις, Χαλκίδι, Λαμία, Μεσολογγίω και Βονιτζή.

7. Του λόγου των τεχνιτών.

Άρθρ. 2. Η δύναμις της διευθύνσεως και των υπ' αυτήν κλάδων ορίζεται ως εξής :

Βαθμοί	Αξιωματικ.		Υπάξιωματικοί	Σαλπικηταί	Πυροτεχνίται ή τεχνίται	Όλικως	
	Ανώτεροι	Υπόδεξ.				άνδρες	επίτοι αξιωμ.
Διεύθυνσις							
Αντισυνταγματάρχης ή ταγματάρχης	1				1	1	
Ταγματάρχης ή λοχαγός ά. τάξεως, ύποδιευθυντής	1				1	1	
Υπολοχαγός ύπασπιστής		1			1	1	
Άνθυπολοχαγός σχεδιοφύλαξ		1			1	1	
Έπικαταλυματίας ά. τάξεως επί του υλικού		1			1	1	
Καταλυματίας ά. τάξ. ταμίας			1		1	1	
Δόκιμος ά. τάξ. της οικονομίας			1		1	1	
» β. » »							
	2	4	2			8	3
Πυροτεχνικά Καταστήματα							
Πυροτεχνουργείον			1			1	
Άνθυπολοχαγός		1				1	
Εργασιαρχής ά. τάξεως καφυλλιοποιός			1			1	
Επιλοχίας			1			1	
Λοχία			2			2	
Πυροτεχνίτ. αρχιεργ.					2	2	
Λοχαγός ά. ή β' τάξ.		1				1	
Πυριτιδοποιείον			1			1	
Εργασιαρχής ά. τάξεως πυριτουργός			1			1	
Επιλοχίας νιτρουργός			1			1	
Πυροτεχνίται αρχιεργάται					2	2	
καί νιτροκαθαρητηρίον					4	13	
			3	6		4	13

Εφορεία υλικού.	Λοχαγός ά. τάξεως	1			1			
	» β. »	1			1			
	Υπολοχαγοί	4			4			
	Άνθυπολοχαγοί	4			4			
	Επιλοχία		8		8			
Λοχία		6		6				
		10	14		24			
Λόγος τεχνιτών	Λοχαγός ά. ή β. τάξεως	1			1			
	Υπολοχαγός	1			1			
	Άνθυπολοχαγοί	2			2			
	Εργασιαρχαί ά. τάξεως		2		2			
	» β. »		2		2			
	Δόκιμοι της οικονομίας		1		1			
	Επιλοχία εργοστασιαρχαί		2		2			
	» της ύπηρεσίας		1		1			
	Λοχία		7		7			
	Σιτιστής		1		1			
	Δεκανεΐς		10		10			
	Σαλπικηταί εις ά. και εις β' τάξ.			2	2			
	Τεχνίται ά. τάξεως				40			
» β. »				40				
Μαθηταί ά. »				10				
» β. »				10				
		4	26	2	100	132		
	Όλική δύναμις	2	21	48	2	104	177	2

Άρθρ. 3. Είς τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως, ἐξαιρέσει τῶν Οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν, εἰς τὰ πυροτεχνικὰ καταστήματα καὶ εἰς τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν διορίζονται ἀξιωματικοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, εἰς δὲ τὰς Εφορείας ἀξιωματικοὶ τοῦ υλικοῦ ἢ τοῦ Πυροβολικοῦ.

Άρθρ. 4. Εἰς τὸν ἡμέτερον Ἰπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Αθήναις τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1860.

Ο Ο Ω Ν.

Δ. ΒΟΥΤΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

περί νέου σχηματισμού του πυροβολικού.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργού των Στρατιωτικών άπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρ. 1. Η μοίρα του Πυροβολικού σχηματίζεται εις τάγμα συγκείμενον εκ των έπιτελών και των υποτελών και πέντε λόχων.

Άρθρ. 2. Η δύναμις των έπιτελών και των υποτελών όρίζεται ως εξής.

	άξιωματικ.		Υπαξιωματικοί	Μουσικοί	Όλικώς		
	άνοτεροι	υποθέες.			άνδρες	ίπποι	
						άξιωματ.	στράτου
Β α θ μ ο ι							
Έπιτελείς							
Αντισυνταγματάρχης	1			1	2		
Ταγματάρχης	1			1	1		
Υπολοχαγός υπασπιστής		1		1	1		
Ιατρός ά. τάξεως		1		1			
Κτηνιατρός β. τάξεως		1		1	1		
Καταλυματίας ά. τάξεως		1		1			
» β. »		1		1			
Υποτελείς							
Ανθυπασπισται			2	2			
Αρχισαλπικητής			1	1			
Λογίας δεσμοφύλαξ			1	1			
» όπλοδιορθωτής			1	1			
Δεκανεύς σαλπικητής			1	1			
Μουσικός ά. τάξεως				1	1		
» β. »				1	1		
» γ. »				1	1		
» δ. »				1	1		
	2	3	6	4	17	3	

Άρθρ. 3. Η δύναμις του λόχου όρίζεται ως εξής.

Β α θ μ ο ι	άξιωματικοί	υπαξιωματικοί	σαλπικηταί	Πυροτεχνίται και πυροβολισταί	Όλικώς	
					άνδρες	ίπποι
Λοχαγός ά. ή β. τάξεως	1				1	1
Υπολοχαγός	1				1	1
Ανθυπολοχαγοί	2				2	2
Έπιλοχίας		1			1	
Λοχίαι		2			2	
Σιτιστής		1			1	
Δεκανείς		8			8	
Σαλπικηταί εις ά. και δύο β. τάξεως			3		3	
Πεταλωτής				1	1	
Σαγματοποιός				1	1	
Πυροτεχνίται				8	8	
Πυροβολισταί ά. τάξεως				20	20	
» β. »				46	46	
	4	12	3	76	95	4

Άρθρ. 4. Εκ των πέντε λόχων δύο θέλουσιν ύπηρετεϊ έκαστος ανά μίαν πεδινήν κανονοστοιχίαν, δύο θέλουσιν ύπηρετεϊ έκαστος ανά μίαν όρεινήν κανονοστοιχίαν, εις δε θέλει είσθαι λόχος φρουρίου.

Άρθρ. 5. Έκαστος λόχος άφού άπαξ όρισθῆ δια μίαν των εις τό προηγούμενον άρθρον διαλαμβανομένων ύπηρεσιών θέλει μένει διαρκώς εις αυτήν.

Άρθρ. 6. Είς τον Ημέτερον ύπουργόν των Στρατιωτικών ανατίθεται ή εκτέλεσις του παρόντος Διατάγματος.

Αθήναι τῆ 6 Σεπτεμβρίου 1860.

ΟΘΩΝ

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν λοχαγῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ σημερινὰ Ἡμέτερα Διατάγματα περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ τοῦ ὀπλοστασίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐξαιρουμένου τοῦ Ἰποδιοικητοῦ τοῦ ὀπλοστασίου, ὅταν οὗτος δὲν ᾖναι ταγματάρχης, οἱ λοιποὶ λοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ.

Οἱ παρὰ τῷ τάγματι καὶ τῷ ὀπλοστασίῳ ὑπηρετοῦντες, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον διευθίνει ἐφορείας ὑλικοῦ, θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὸ ἡμισυ ἄ. καὶ κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἡμισυ β' τάξεως.

Ὁ Ἡμέτερος Ἰπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν,

Α. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων τριῶν συνταγμάτων πεζικοῦ καὶ τριῶν Ταγμάτων ἀκροβολιστῶν σχηματίζονται δέκα αὐθιπαρχατά τάγματα Πεζικοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ἐκαστον τάγμα θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν καὶ ἐξ λόγων.

Ἄρθρ. 3. Ἡ δύναμις τῶν Ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν τοῦ Ταγματος ὀρίζεται ὡς ἐξῆς:

Β α θ μ ο ι		Ἀξιωμα.		ὑπαξιωματικοὶ	μουσικοὶ	ὑποδ. καὶ στρατ.	ὀλικῶς	
		ἀνώτεροι	ὑποδέστεροι				ἄνδρες	ἴππιοι
Ἐπιτελεῖς	Ἀντισυνταγματάρχης	1					1	2
	Ταγματάρχης	1					»	1
	Ἰπολοχαγὸς ὑπασπιστῆς		1				»	1
	Ἱερεὺς ἄ. ἢ β'. τάξεως		1				»	
	Ἰατρός ἄ. τάξεως		1				»	
	» β'. »		1				»	
	Καταλυματίας ἄ. τάξεως		1				»	
	» β'. »		1				»	
	Ἀνθυπασπιστῆς			1			»	
	Ἀρχισαλπικτῆς			1			»	
Ἰποτελεῖς	Λογίας δεσμοφύλαξ			1			»	
	» ὀπλοδιορθωτῆς			1			»	
	Δεκανεὺς Σαλπικτῆς			1			»	
	Ἰποδεκανεὺς ὑποδεσμοφύλαξ					1	»	
	Μουσικὸς ἄ. τάξεως				1		»	
	» β'. »				1		»	
» γ'. »				1		»		
» δ'. »				1		»		
		2	6	5	4	1	18	4

Άρθρ. 4. Η δύναμις τοῦ λόγου ὀρίζεται ὡς ἑξῆς.

Β α θ μ ο ι	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	σαλπικταί	ὑποδ. καὶ ζαατ.	ὀλικῶς ἀνδρες
Λοχαγός α. ἢ β. τάξεως	1				1
Ἱπολοχαγός	»				1
Ἀνθπολοχαγός	»				1
Ἐπιλοχίας		1			1
Λοχία		2			2
Σιτιστής		1			1
Δεκανεὶς		8			8
Σαλπικταί (εἰς α. καὶ δύο β. τάξεως)			3		3
Ἱποδεκανεὶς				6	6
Πελεκυφόροι				2	2
Στρατιῶται				84	84
	3	12	3	92	110

Άρθρ. 5. Ἐν ἑκάστῳ Τάγματι οἱ λόχοι θέλουσιν ἀριθμῆσθαι ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά, διὰ τῶν ἀριθμῶν 1· μέχρις 6· ὁ δὲ 1 θέλει εἶσθαι ὁ λόχος τῶν εὐζώνων.

Άρθρ. 6. Τὸ ἥμισυ τῶν λοχαγῶν καὶ τῶν ἱερέων θέλει εἶσθαι πρῶτης τάξεως, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ δευτέρας.

Άρθρ. 7. Διὰ τὴν φρουρὰν Ἀθηνῶν συνιστᾶται εἰδικὴ μουσικὴ, συγκειμένη ἔξ

- 1 ἀρχιμουσικοῦ
- 10 μουσικῶν α'. τάξεως
- 10 » β. »
- 10 » γ. »
- 10 » δ. »
- 10 μαθητευομένων
- 51 ὀλικῶς

Άρθρ. 8. Ἄπαν τὸ πεζικὸν θέλει φέρει τὴν αὐτὴν στολὴν, τὴν τοῦ μέχρι τοῦδε Πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Άρθρ. 9. Δύο συνταγματάρχαι διορίζονται ἐπιθεωρηταί τοῦ Πεζικοῦ. Οὗτοι θέλουσιν ἐπιθεωρεῖ ἐναλλάξ, τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡσάντις διαταχθῶσι παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ μὲν τὰ τάγματα τὰ σταθμεύοντα εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς τὸν Νομὸν Ἀναρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ὁ δὲ τὰ σταθμεύοντα εἰς τοὺς νομοὺς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Εὐβοίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Άρθρ. 10. Οἱ ἐπιθεωρηταί ἔχουσιν ἕκαστος ἓνα λοχαγὸν α ἢ β' τάξεως ὑπασιστην ἵππονομᾶς δὲ λαμβάνουσιν ὁ μὲν Συνταγματάρχης δύο, ὁ δὲ λοχαγὸς μίαν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιθεωρήσεως, τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου, θέλουσι προσκολλᾶσθαι παρ' ἑκάστῳ ἐπιθεωρητῆ εἰς ἐπιτροπὸς καὶ εἰς ἐπικαταλυματίας, καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ὑπαξιωματικοὶ γραφεῖς, λαμβανόμενοι ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὰ σώματα ἢ καταστήματα ὑπηρετούντων.

Άρθρ. 11. Τὰ καθήκοντα ἐπιθεωρητοῦ δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν, ἐκτὸς τῶν ὀριστικῶν ἐπιθεωρητῶν, καὶ εἰς ἄλλον ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθέσιμότητι συνταγματάρχων, διοριζομένους πρὸς τοῦτο ἑκάστοτε παρ' ἡμῶν.

Άρθρ. 12. Ἐπιφυλασσόμεθα κατὰ τὴν συγκέντρωσιν στρατοῦ νὰ διορίζωμεν ἐκτάκτως πρὸς διοίκησιν αὐτοῦ τοὺς ἐπιθεωρητάς.

Άρθρ. 13. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου σχηματισμοῦ, τὰ δύο τάγματα τοῦ Α' συντάγματος θέλουσιν ἀποτελέσει τὸ 1 καὶ τὸ 2 τάγμα, τὰ δύο Τάγματα τοῦ Β' Συντάγματος, τὸ 3 καὶ τὸ 4, τὰ δύο τάγματα τοῦ Γ' Συντάγματος, τὸ 5 καὶ τὸ 6 τὰ δὲ τρία τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν, κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν σειρὰν αὐτῶν, τὸ 7, τὸ 8, καὶ τὸ 9.

Τὸ δὲ 10 τάγμα θέλει χρησιμεύσει ὡς τάγμα πρότυπον.

Ἀκροτελεύτιον Ἄρθρ. Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ἱπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθῆναι τῆ 6 Σεπτεμβρίου 1860.

ΘΘΩΝ.

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Ἴππικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ μοῖρά τοῦ Ἴππικοῦ μετονομάζεται Ἴππαρχία καὶ θέλει συγκριθῆαι ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν καὶ τεσσάρων ἰλῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ δύναμις τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν ὀρίζεται ὡς ἐξῆς.

	Β α θ μ ο ἰ				Ὀλικῶς		
	ἀξιωματικ.		ὑπαξιωματικοὶ	μουσικοὶ	ἵπποι		
	ἀνώτεροι	ὑποδεσφ.			ἄνδρες	ἀξιωματ.	στρατοῦ
Ἐπιτελεῖς							
Ἀντισυνταγματάρχης	1			1	2		
Μοίραρχοι	1			1	2		
Ἰπίλαρχος ὑπασπιστῆς		1		1	1		
Ἰατρός ἀ. τάξεως		1		1	1		
Κτηνιατρός ἀ. τάξεως		1		1	1		
Καταλυματίας ἀ. τάξεως.		1		1			
β'. " "			1	1		1	
Ἐποτελεῖς							
Ἀνθυπασπιστῆς			1	1		1	
Ἀρχισαλπικτῆς			1	1		1	
Λοχίας δεσμοφύλαξ			1	1		1	
" ὀπλοδιωρθωτῆς			1	1		1	
Δεκανεὺς σαλπικτῆς				1	1		1
Μουσικός ἀ. τάξεως				1	1		1
" β'. "				1	1		1
" γ'. "				1	1		1
" δ'. "				1	1		1
	2	5	3	4	16	6	7

Ἄρθρ. 3. Ἡ δύναμις τῆς ἰλης ὀρίζεται ὡς ἐξῆς

Β α θ μ ο ἰ	ἀξιωματικοὶ	ὑπαξιωματικοὶ	σαλπικταὶ	ὑποδ. καὶ στρατ.	Ὀλικῶς		
					ἄνδρες	ἵπποι	
						ἀξιωματ.	στρατοῦ
Παρχος	1				1	1	
Ἰπίλαρχος	1				1	1	
Ἀνθυπίλαρχοι	2				2	2	
Ἐπιλοχίας		1			1		1
Λοχίαι		2			2		2
Σιτιστῆς		1			1		1
Δεκανεὺς		8			8		8
Σαλπικταὶ (εἰς ἀ. καὶ δύο β. τάξ.)			3		3		3
Σαγματοποιοὺς				1	1		1
Πεταλωτῆς				1	1		1
Ἰποδεκανεὺς				8	8		8
Ἴππεις				68	68		58
	4	12	3	78	97	4	83

Ἄρθρ. 4. Εἰς τὸν ἡμέτερον Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθήνησι τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1860.

ΟΘΩΝ

Α. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Περὶ τῶν Ὑπασπιστῶν τῶν ἐπιθεωρητῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 6. Ἰουλίου τ. ε. ἡμέτερον Διάταγμα περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Πεζικοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ Πεζικοῦ λαμβάνονται ἐκ τοῦ Πεζικοῦ ἢ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν.

Ὁ Ἡμέτερος Ἰπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουλίου 1860

ΟΘΩΝ

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

περὶ πενθημέρου πενηθροῦς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπάλληλων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀντιστρατήγου Δ. Μεταξά.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ, ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μαθόντες μετ' ἄκρας τῆς φυγῆς Ἡμῶν θλίψεως τὸν θάνατον τοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισθέντος, καὶ ἐξόχους αὐτῇ ὑπηρεσίας προσενεγκόντος Ἀντιστρατήγου Κυρίου Ἀνδρέου Μεταξά, διατάσσομεν νὰ πενηθορήσωσιν ἐπὶ πέντε ἡμέρας οἱ τε ἀξωματικοὶ τοῦ Ἡμετέρου κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ, καὶ οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τὸ Ἡμέτερον Ἰπουργικὸν συμβούλιον θέλει διατάξει τὰ πρὸς δσμοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθῆναι τῆ 8 Σεπτεμβρίου 1860.

ΟΘΩΝ

Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ,
Μ. ΠΟΤΑΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ, Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.